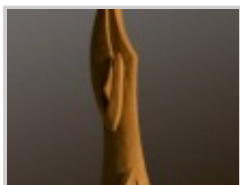

Matl Hazája a Forrás Galériában

Írta: zéta - 3/24/16 • Rovat: Kiállítás

Tegnap este 6-kor nyílt meg a Nemzetstratégiai Kutatóintézet Kárpát-haza Galériájában Matl Péter kárpátaljai szobrászművész *Haza* című kiállítása a Teréz körüti **Forrás Galériában**. Az április 8-án péntekig látható tárlatot Mihály Gábor Munkácsy Mihály-díjas szobrászművész nyitotta meg.

Először Matus Mihály tárogatós Rákóczi megtérését játszotta el, majd Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke, a kiállítás védnöke köszöntötte a megjelenteket. Közöttünk volt Surján László, az EP ex-alelnöke és Szili Katalin miniszterelnöki tanácsadó, valamint Sebestyén Márta Kossuth- és Liszt-díjas népdalénekes édesanyjával, a tavaly március 13-án tiszti-keresztel **kitüntetett** Sebestyénné Farkas Ilona zenepedagógus karvezetővel. Ünnepi beszédet Bacskai József, a KKM gazdasági ügyekért felelős helyettes államtitkára, a kiállítás fővédnöke mondott. A kiállítás kurátora: Tóth Norbert, a Forrás Művészeti Intézet igazgatója, az est moderátora: Endrédi Gábor színművész volt.

Matl Péter 1960-ban munkácsi pedagógus családba született, ahol a zene, a tánc, a kultúra ápolása fontos szerepet töltött be a mindennapjaikban. Művészi vénáját nem csupán szüleitől örökölte, felmenői között találjuk például Kubinyi Sándor festőművészt is, a nagybányai festőiskola egyik alapító tagját. Alapvetően festészeti érdeklődése miatt jelentkezett az ungvári Erdélyi Béla Képzőművészeti Szakközépiskolába, ahol – festészet szak híján – kerámia szakon folytatta tanulmányait. 1980 után gimnáziumi tanárként helyezkedett el, valamint a Kárpátaljai Megyei Képzőművészeti Vállalat alkalmazásába került, mint dekoratőr és képzőművész. Ezen időszak alatt főként festészettel, rajzolással és kerámiázással foglalkozott. A katonaságnál eltöltött két év alatt a szobrászi tevékenységét bontakoztatta ki, így leszerelése után komplett kiállítási anyaggal tért vissza Kárpátaljára, ahol festőként már ismeretségnek örvendett.

Az utóbbi 20 évben többnyire köztéri megrendeléseket kapott, melyek közel állnak a szívéhez. Mint vallja, szeret köztérre alkotni, ugyanis annak a híve, hogy a művészet kikerüljön az utcára, a járókelők örömére. – *A művésznak óriási a felelőssége, hogy mit tesz közszemlére, hogyan szólítja meg az embereket. Hiszen hasonlóan a zenéhez, vagy a tánchoz, a szobor is egy szimbólum. Akárhányszor az ember elmegy mellette, kap egy kis töltetet, mely lehet jó is, meg rossz is. Nem szabad a művésznak önző módon csak a saját önboncolgatásával foglalkoznia, hiszen léteznek ezen kívül más dolgok is, úgymint a nemzet vagy a haza* – vallja. Munkái megtalálhatóak Magyarországon többek között Debrecenben, Hajdúszoboszlón, Püspökladányban, Zalaegerszegen, valamint Ukrajnában, Ausztriában, Csehországban, Svédországban, Franciaországban, Japánban, Németországban, Brazíliában, Szlovákiában és az Amerikai Egyesült Államokban is.

Alkotásait főként fából, kőből, bronzból készíti. Jelenleg magánvállalkozóként tevékenykedik, köztéri műveken, díszkutakon, egyházi oltárokon és szobrokon dolgozik. Legkedvesebb témája a család, valamint azoknak az ősi ornamentikáknak a megformálása, melyek szorosan kötődnek a magyarság kultúrájához. Ezeket a motívumokat tudatosan építi bele alkotásaiba. Fő művei között említhetjük a Vereckei-hágónál álló, a magyar honfoglalás millicentenáriuma-ra készült emlékművét, valamint az ópusztaszeri Nemzeti Összetartozás Emlékművét.

– *Hit nélkül nem lehet alkotni* – vallja a művész. Ezt a gondolatot igyekszik megfogalmazni alkotásaiban is. – *Olyan szobrokat szeretnék készíteni, amelyek szebbé, jobbá teszik a világunkat. Az emberek javára és Isten dicsőségére. Sokat tanulmányoztam, tanulmányozom népünk történelmét, hagyományait. Egyértelműen arra a következtetésre jutottam, hogy népünk lelkében nagyon mélyen benne él a nemzettudat. Sajnos, az utóbbi 50–60 évben ez a tudat meggyengült. Pedig olyan gerinc ez, amely nélkül elhal a nemzet. Úgy vélem, egy-egy művész, író vagy bármilyen más alkotó sokat tud tenni azért, hogy ez a veszély elháruljon* – mondta. Elhivatott művészként feladatának érzi, hogy emléket állítson a magyarság jelenlétének Kárpátalján, ezért 2014-ben megalapította a Pro Arte-Munkács művészeti civil szervezetet, mely a helyi magyarság megmaradásáért dolgozik, kiállításokat és szobrásztáborokat szervez. Tagja a Kárpátaljai Magyar Képző- és Iparművészek Révész Imre Társaságának, valamint az Ukrán Nemzeti Képzőművészeti Szövetségnek.

Matl Péter díjai

Kárpátaljai Megyei Önkormányzat Érme (2000)

A Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (2003)

Kárpátaljai Magyar Nívódíj – Hollósy Simon Képzőművészeti Díj (2006)

Boksay József – Erdélyi Béla Megyei Képző- és Iparművészeti Díj (2009, 2012, 2016)

Magyar Művészetért Díj (2009)

M. S. Mester-díj (2011)

Csongrád Megyei Önkormányzat Alkotói Díja (2012)

Szervátiusz Jenő-díj (2012)